

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M v právní věci

žalobce: **A.B.**
státní příslušnost U.
bytem ■■■■■

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, IČO: 00007064
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2018, č. j. OAM-268/ZA-ZA02-K03-PD1-2015,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 2. 2018, č. j. OAM-268/ZA-ZA02-K03-PD1-2015, se odmítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto dle § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), že se žalobci neprodlužuje doplňková ochrana.

Z obsahu žaloby krajský soud zjistil, že pod bodem II. napadl žalobce rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu výroku a uvedl žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního tak, že namítl, že byl porušen: 1) § 3 správního řádu, neboť správní orgán nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu; 2) § 2 odst. 4 správního řádu, neboť přijaté řešení není v souladu s veřejným zájmem a rozhodnutí neodpovídá okolnostem daného případu; 3) § 68 odst. 3 správního řádu, neboť odůvodnění neobsahuje zákonem požadované náležitosti; 4) § 50 odst. 3 a 4 správního řádu, neboť žalovaný nezohlednil skutečnosti hovořící ve prospěch žalobce a nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo; 5) § 14a zákona o azylu, neboť v případě návratu hrozí žalobci nebezpečí vážné újmy; 6) čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod; 7) čl. 3 Úmluvy proti mučení. Žalobce dále uvedl, že žaloba bude doplněna za pomoci služeb právního poradenství pro uprchlíky a cizince. Do dnešního dne žalobce žalobu nijak nedoplnil.

Podle § 32 odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, lze žalobu proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 27. 2. 2018. Žaloba byla zdejšímu soudu doručena dne 13. 3. 2018, tj. předposlední den zákonné lhůty pro podání žaloby.

Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí žaloba, kromě jiných náležitostí, obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. může žalobce rozšířit žalobu o žalobní body pouze ve lhůtě pro podání žaloby.

Žaloba, která byla soudu doručena předposlední den zákonné lhůty pro její podání, neobsahuje dle názoru soudu žádný dostatečně konkrétní žalobní bod. Pouhý výčet zákonných ustanovení, k jejichž porušení mělo dojít, je natolik obecný, že nemůže být považován za žalobní bod ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Z žalobního bodu musí být zřejmá nejen právní argumentace, ale zejména skutkové důvody, na jejichž základě stěžovatel nezákonnost správního rozhodnutí dovozuje. Tyto požadavky žaloba nesplňuje. Soud v této souvislosti odkazuje na závěry obsažené v rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78. Dle tohoto rozhodnutí *„náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí.“*

Za situace, kdy žaloba doručená soudu předposlední den lhůty stanovené zákonem pro její podání neobsahuje dostatečně konkrétní žalobní bod, nemá soud z časového hlediska dostatek prostoru k tomu, aby žalobce, kterého lze kontaktovat pouze prostřednictvím jeho poštovní adresy, vyzval ho k doplnění žaloby (k tomu nejnověji rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 - 31).

Vada žaloby spočívající v absenci žalobního bodu se tak marným uplynutím lhůty pro podání žaloby stala neodstranitelnou a soudu proto nezbylo než žalobu dle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout.

K rozhodnutí ve věci nebyl soud povinen nařídít ústní jednání v souladu s § 49 odst. 1 s. ř. s., neboť nejde o projednání věci samé.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 2. května 2018

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
soudkyně